

Home > Onderwerpen > Grensoverschrijdend transport

Ontwerp Circulair Materialenplan

Grensoverschrijdend transport

Inspraak

Dit document is een onderdeel van het Ontwerp Circulair Materialenplan (ontwerp-CMP) voor de inspraakprocedure. Eenieder krijgt de gelegenheid om in deze periode verbeterpunten of suggesties aan te dragen voordat het CMP definitief wordt vastgesteld.

De Wet milieubeheer bepaalt dat voor het vaststellen van het CMP een procedure van inspraak moet worden gevolgd. Dit geldt niet voor alle onderdelen voor het CMP, maar wel voor de onderdelen die doorwerken in de besluiten van bevoegde gezagen. In het CMP staan deze teksten onder de kop 'Toetsingskaders'.

Zienswijzen op de toetsingskaders worden van een formele reactie voorzien in een reactienota. Daarin wordt aangegeven hoe de zienswijzen zijn verwerkt in het definitieve CMP, of worden argumenten gegeven voor waarom zienswijzen niet tot aanpassing hebben geleid. Zienswijzen op de toelichtende onderdelen worden wel bekeken op mogelijkheden om het CMP te verbeteren, maar worden niet van een formele reactie voorzien in de reactienota.

Een zienswijze indienen kan via het formulier op Platform Participatie (zie de link op circulairmaterialenplan.nl). Vermeld bij uw reactie de titel van het onderdeel van het CMP waar u op reageert, plus het paginanummer of paragraafnummer.

Pdf's ontwerp-CMP worden website

De definitieve tekst van het CMP wordt een website. Deze pdf's van het ontwerp-CMP geven een indruk van de opmaak van de toekomstige website, maar bevatten nog niet de bijbehorende functionaliteiten. Enkele tips voor het lezen van de pdf's:

- In deze pdf kunt u in de browser of de pdf-reader linksboven of rechtsboven een inhoudsgave uitklappen, genaamd 'inhoud' of 'bladwijzers'.
- Onderstippelde woorden in de tekst zijn begrippen waarvoor op de website in een uitklapkader de betekenis wordt gegeven. Zie in het ontwerp-CMP de begrippenlijst onder het deel 'Instrumenten'.
- De [[Interne links](#)] in het CMP worden in het ontwerp-CMP nog in blauw met rechte haken weergegeven, maar deze verwijzingen werken nog niet. De links worden op de website van het definitieve CMP werkend gemaakt.

Dit document is opgemaakt voor digitoegankelijkheid. Kunt u de tekst of afbeeldingen niet lezen? Neem dan contact op via 088-7977102 of het [contactformulier](#) van de helpdesk.

Status: Ontwerp Circulair Materialenplan voor inspraak

Afzender: Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat

Datum: januari 2025

Website: circulairmaterialenplan.nl

Home > Onderwerpen > Grensoverschrijdend transport

Grensoverschrijdend transport

Op 30 april 2024 is de gewijzigde [Verordening \(EU\) 2024/1157](#) (hierna: nEVOA) gepubliceerd. De gewijzigde EVOA is op 20 mei 2024 in werking getreden. De artikelen in de gewijzigde EVOA treden gefaseerd in werking. Dit betekent dat de bepalingen in de gewijzigde EVOA niet allemaal tegelijkertijd van toepassing zullen worden, maar op verschillende tijdstippen. Wanneer dit hoofdstuk wordt gepubliceerd zijn de bepalingen uit de nog niet gewijzigde [Verordening \(EU\) 1013/2006](#) (hierna: EVOA) nog van toepassing. Het merendeel van de bepalingen wordt 24 maanden na inwerkingtreding van toepassing. Geleidelijk worden daarvoor en daarna steeds meer bepalingen uit de gewijzigde EVOA van toepassing. Dit hoofdstuk is daarom geschreven op basis van de gewijzigde EVOA. Indien relevant is ook aangegeven hoe het tot die datum is geregeld.

Wanneer het in dit hoofdstuk specifiek gaat over bepalingen uit de gewijzigde EVOA is dit aangeduid met 'nEVOA'. In de overige gevallen staat er enkel 'EVOA'. Als de oude en nieuwe bepalingen dezelfde zijn maar bijvoorbeeld de artikelen anders genummerd zijn, dan is het artikel uit de gewijzigde EVOA als uitgangspunt genomen en het artikel uit de nog niet gewijzigde EVOA tussen haakjes gezet.

Vanaf 21 mei 2026 is het overgrote deel van de artikelen uit de gewijzigde EVOA van toepassing en zijn de bepalingen van de Verordening (EU) 1013/2006 niet meer van toepassing. Dit hoofdstuk zal daarop worden aangepast.

Als afvalstoffen landsgrenzen overgaan of de Europese Unie (EU) verlaten of binnenkomen, noemen we dat 'overbrenging'¹ of grensoverschrijdend transport. Dit hoofdstuk gaat over hoe om te gaan met het overbrengen van afvalstoffen. In de [Europese Verordening \(EU\) 2024/1157](#) betreffende de Overbrenging van Afvalstoffen (EVOA) staan voorschriften die van toepassing zijn op het overbrengen van afvalstoffen. De EVOA borgt dat het overbrengen van afvalstoffen en de verwerking die erop volgt veilig en milieuhygiënisch verantwoord gebeurt. Hiervoor zijn procedures en controleregelingen vastgelegd die bij het overbrengen van afvalstoffen moeten worden gevolgd. De te volgen procedure is afhankelijk van het risiconiveau dat gepaard gaat met het overbrengen en de aansluitende verwerking van het afval. Bij overbrengingen met een hoger risiconiveau is de kennisgevingsprocedure van toepassing. Het bevoegd gezag beoordeelt dan voorafgaand aan het transport of toestemming kan worden verleend voor de overbrenging.

De EVOA is een verordening en is daarom rechtstreeks van toepassing in de lidstaten van de EU. Enkele bepalingen van de EVOA zijn in Nederland uitgewerkt in de [Regeling EG-verordening overbrenging van afvalstoffen](#). Dit hoofdstuk gaat voornamelijk over hoe de EVOA werkt. Het hoofdstuk geeft informatie over welke regels in welke verschillende situaties gelden en de procedures die gevolgd moeten worden. Er zijn regels en procedures voor zowel het overbrengen van afvalstoffen binnen de EU als het uitvoeren of invoeren van afvalstoffen van en naar de EU. Daarnaast bevat het hoofdstuk een aantal algemene uitgangspunten voor het beoordelen van kennisgevingen door het bevoegd gezag (in dit geval de Inspectie voor Leefomgeving en Transport). Het CMP bevat ook diverse specifieke keten- en afvalplannen. In die plannen is per afvalstof uitgewerkt wat deze algemene uitgangspunten betekenen en is mogelijk ook een specifiek toetsingskader voor het overbrengen van die afvalstoffen opgenomen.

In paragraaf 1 is als eerste beschreven voor wie de onderdelen van dit hoofdstuk relevant zijn. Daarna volgt een korte schets van het belang van grensoverschrijdend transport voor de transitie naar een circulaire economie. Vervolgens wordt in paragraaf 3 de relevante wettelijke kaders en

¹ Een overbrenging van afvalstoffen wordt elders ook wel geduid als internationaal transport van afvalstoffen, internationale overbrenging of grensoverschrijdende overbrenging. Deze termen gebruiken we in dit hoofdstuk niet omdat we voor de term overbrenging of grensoverschrijdend transport van afvalstoffen hebben gekozen.

beleid toegelicht. In paragraaf 4 staat met welke toetsingskaders de ILT rekening moet houden bij het beoordelen van kennisgevingen. Dit is verplicht op grond van artikel 10.14 Wm. Daarna is in paragraaf 5 aangegeven wat de verwachte toekomstige ontwikkelingen zijn voor dit hoofdstuk in het CMP. In paragraaf 6 staan tot slot verwijzingen naar meer informatie en hulpmiddelen.

1. Doelgroep

Bij grensoverschrijdend transport zijn verschillende partijen betrokken. Deze partijen hebben allemaal informatie nodig, maar vanuit een ander perspectief:

Bedrijven die werkzaam zijn in het beheer van afvalstoffen lezen in dit hoofdstuk welk toetsingskader er geldt voor de door hen voorgenomen overbrenging.

De **Inspectie voor Leefomgeving en Transport** (ILT) toetst of de feiten en omstandigheden in de kennisgeving aanleiding geven om toestemming te geven (eventueel onder voorwaarden) voor of om bezwaar te maken tegen het grensoverschrijdend transport. Dit hoofdstuk bevat uitleg over het wettelijk kader dat van toepassing is voor vergunningverlening, toezicht en handhaving. Daarnaast geeft het hoofdstuk informatie over de mogelijkheden die er zijn om een overbrenging te verbieden en welke regels daarvoor gelden.

De **Minister van Infrastructuur en Waterstaat** (IenW) is volgens de Wet Milieubeheer (Wm) (artikel 10.58 Wm) de vergunningverlener en ook verantwoordelijk voor de bestuursrechtelijke handhaving (artikel 18.2b Wm) van de EVOA. De minister heeft deze bevoegdheden gemandateerd aan de Inspectie voor Leefomgeving en Transport (ILT). Ook andere instanties hebben te maken met de regels van de EVOA zoals de Douane en toezichthouders van bedrijven.

2. Belang voor circulaire economie

Afvalstoffen worden de grens overgebracht, omdat het niet altijd mogelijk is om alle typen afvalstoffen die binnen een land zijn ontstaan ook binnen datzelfde land te verwerken. Sommige verwerkingstechnieken zijn niet in alle landen beschikbaar omdat de techniek zo specifiek is, of het aanbod in het land zelf niet groot genoeg is om een verwerker draaiende te houden. Ook het kostenaspect speelt een grote rol bij de keuze om afvalstoffen in een ander land te laten verwerken. Verwerking in het land van bestemming kan goedkoper zijn dan in het land van herkomst. In de grensstreken kan het ook zo zijn dat een verwerker in het buitenland dichterbij gelegen is dan een verwerker in eigen land.

Voor afvalstoffen geldt dat de markt voor verwerken van afval en het gebruiken van afval als secundaire grondstof een internationale markt is. Internationale samenwerking is nodig om nationale doelen met betrekking tot afvalbeheer te kunnen realiseren, voor het versterken van kennis en innovatie, voor het circulair maken van internationale ketens en het voorkomen van afwenteling van risico's voor mens en milieu naar andere landen.

Het grensoverschrijdend transport van afvalstoffen kan risico's met zich meebrengen voor de kwaliteit van het milieu en volksgezondheid. Corrigeren door middel van handhavend optreden is in beginsel alleen mogelijk binnen het geografisch gebied dat aan een bevoegd gezag is toegewezen. Daarom bevat de EVOA voorwaarden waaraan moet zijn voldaan vóórdat grensoverschrijdend transport mag plaatsvinden om zo het risico op schade aan het milieu en volksgezondheid te minimaliseren.

3. Beleid en wetgeving

Op 20 mei 2024 is [Verordening \(EU\) 2024/1157](#) in werking getreden ter vervanging van [Verordening \(EU\) 1013/2006](#). Verwijzingen naar bepalingen in deze gewijzigde EVOA worden in dit hoofdstuk aangeduid met nEVOA. Volgens artikel 86 nEVOA wordt een groot aantal wijzigingen 24 maanden na de inwerkingtreding van toepassing. In de praktijk houdt dit in dat tot het verstrijken van die 24 maanden het merendeel van de voorschriften en procedures uit de EVOA (EU) 1013/2006 van toepassing blijven. In de [[paragraaf toekomstplannen](#)] wordt een beknopt overzicht gegeven van de gefaseerde invoering van de wijzigingen ná het van toepassing worden van de nEVOA.

Met de nEVOA worden aanvullende maatregelen genomen om ervoor te zorgen dat de overbrenging van afvalstoffen voor voorbereiding voor hergebruik en recycling binnen de EU makkelijker wordt. Overige maatregelen moeten ervoor zorgen dat de EU haar afvalproblemen niet naar derde landen uitvoert en dat het illegaal overbrengen² van afvalstoffen beter wordt aangepakt. Dit brengt milieu- en sociale voordelen met zich mee en heeft ook als doel om de strategische afhankelijkheid van de EU van grondstoffen te verminderen.

De EVOA is in de EU het centrale instrument van de implementatie van internationale afspraken over het transport van afval, zoals die juridisch bindend zijn vastgelegd in het mondiale [Verdrag van Bazel inzake de beheersing van de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen en de verwijdering ervan](#) (Verdrag van Bazel) en in het betreffende [Besluit van de Raad van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling](#) (het OESO-besluit).

De EVOA is bovendien een aanvulling op de algemene Europese wetgeving over afvalbeheer, zoals de [Kaderrichtlijn afvalstoffen](#) (Kra). In de Kra staat dat lidstaten een nationaal afvalbeheerplan (voor Nederland is dat het CMP) moeten opstellen. Hierbij wordt de globale afvalhiërarchie als prioriteitsvolgorde van afvalverwerking gehanteerd. In de keten- en afvalplannen is de afvalhiërarchie vertaald naar een minimumstandaard voor verwerking voor de specifieke afvalstoffen die onder die plannen vallen. De minimumstandaard is erop gericht afvalstoffen milieu zo hoogwaardig mogelijk te verwerken, zonder risico's voor het milieu en de volksgezondheid. Zie voor meer uitleg het [\[hoofdstuk minimumstandaard voor verwerking\]](#). Voor afvalstoffen waarop geen keten- of afvalplan van toepassing is, geldt de afvalhiërarchie uit [\[hoofdstuk instrumenten voor sturing\]](#) als uitgangspunt.

De minimumstandaard en wat beschreven is in het toetsingskader biedt mogelijkheden om voor het verwerken van Nederlands afval en het buitenlands afval dat in Nederland wordt verwerkt, te sturen op hoogwaardige verwerking. Het uitgangspunt van hoogwaardige verwerking is dat deze verwerking het meest bijdraagt aan de transitie naar een circulaire economie, waarbij de risico's voor milieu en volksgezondheid verwaarloosbaar zijn. Dat kan in sommige gevallen betekenen dat afvalstoffen worden verwerkt door middel van [storten](#) of [verbranden](#). De basis is dat hoe hoger een vorm van verwerken staat in de afvalhiërarchie, hoe hoogwaardiger deze vorm van verwerken is. De minimumstandaard vormt zoals gezegd een nadere invulling hiervan voor een specifieke afvalstof. In hoofdstuk 'instrumenten voor sturing' wordt hier verder op ingegaan.

Overbrengingen van en naar Nederland worden getoetst aan de [\[paragraaf grensoverschrijdend transport\]](#) van het desbetreffende afval- of ketenplan, of aan de afvalhiërarchie zoals opgenomen in het hoofdstuk 'instrumenten voor sturing' (bij afwezigheid van een keten- of afvalplan). De paragraaf 'grensoverschrijdend transport' is onder andere gebaseerd op de minimumstandaard en beschrijft of een overbrenging is toegestaan.

De volgende paragrafen gaan verder in op de reikwijdte, de werking van de EVOA en de verschillende procedures die daarin beschreven staan. De procedures bepalen óf, onder welke voorwaarden en met welke gegevens afvalstoffen overgebracht mogen worden.

3.1 Reikwijdte EVOA

De EVOA is alleen van toepassing op grensoverschrijdend transport van afvalstoffen. Op binnenlandse afvaltransporten is andere regelgeving van toepassing; zie de website over [binnenlands afvaltransport \(LMA\)](#). Daarnaast geldt de EVOA alleen voor [afvalstoffen](#). De grens tussen een afvalstof en niet-afvalstof is niet altijd scherp en moet van geval tot geval beoordeeld worden. Om vast te stellen of sprake is van een afvalstof of een niet-afvalstof kan [\[hoofdstuk afvalstof of niet-afvalstof\]](#) worden geraadpleegd. Wanneer in het kader van grensoverschrijdend transport verschil van inzicht bestaat tussen de betrokken bevoegde autoriteiten over de status van een materiaal (afvalstof of niet-afvalstof), moet het materiaal als afvalstof worden overgebracht conform de procedures uit artikel 29 nEVOA (artikel 28 EVOA).

Er zijn een aantal uitzonderingen voor afvalstoffen die grensoverschrijdend worden getransporteerd, maar toch niet onder de EVOA vallen. Dit is het geval als voor deze afvalstoffen al wet- of regelgeving voor overbrenging bestaat. Om een juridisch conflict te voorkomen, zijn deze afvalstoffen buiten de reikwijdte van de EVOA gehouden.

---

² Zie voor de definitie van een illegale overbrenging artikel 3 onder 26 van [Verordening \(EU\) 2024/1157](#).

In artikel 2 lid 2 nEVOA (artikel 1 lid 3 EVOA) staan de afvalstoffen die buiten de reikwijdte van de EVOA vallen vanaf 21 mei 2026. Tot deze tijd gelden de uitzonderingen uit artikel 1 lid 3 EVOA³. Voorbeelden zijn radioactieve stoffen, bepaalde sloopschepen en afvalstoffen die aan boord van voertuigen, treinen, vliegtuigen en schepen zijn voortgebracht totdat dergelijke afvalstoffen worden gelost met het oog op nuttige toepassing of verwijdering. Voor een aantal van de in dit artikel genoemde afvalstoffen geldt andere internationale wetgeving waarin bepalingen voor invoer of uitvoer zijn opgenomen. Als er bijzonderheden gelden voor specifieke afvalstoffen, dan is dit aangegeven in de desbetreffende keten- of afvalplannen.

3.2 EVOA in relatie tot andere wet- en regelgeving

Voor het overbrengen van afvalstoffen is naast de EVOA ook andere Europese wetgeving van toepassing. De belangrijkste hierbij zijn: de [Derdelandenverordening](#), de Kra en de [afvalstoffenlijsten](#). Zie voor meer informatie over deze onderwerpen en een overzicht voor overige relevante Europese wetgeving met betrekking tot het overbrengen van afvalstoffen ook de [website](#) van de Inspectie voor Leefomgeving en Transport (ILT).

Informatiekader - Invoer, import, uitvoer, export – wanneer welk begrip?

De EVOA heeft betrekking op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar, door en vanuit de EU. 'Invoer' heeft betrekking op het binnen de EU brengen van afvalstoffen en bij 'uitvoer' worden de afvalstoffen naar buiten de EU overgebracht. Met 'import' wordt in dit hoofdstuk het binnenbrengen van afvalstoffen naar Nederland bedoeld en met 'export' het verlaten van afvalstoffen uit Nederland, ongeacht de herkomst of bestemming. Het is belangrijk dit verschil te benadrukken omdat andere procedures en wetgeving van toepassing kunnen zijn afhankelijk van het land van verzending en bestemming.

Welke procedure van toepassing is hangt mede af van de afspraken die zijn gemaakt op internationaal niveau. De EVOA is mede gebaseerd op bepalingen die zijn opgenomen in het Verdrag van Bazel en het [OESO-besluit](#). Het [Verdrag van Bazel](#) is regelgeving op mondiaal niveau en heeft betrekking op de beheersing van grensoverschrijdende transporten van gevaarlijk afval en andere categorieën (niet-gevaarlijke) afvalstoffen die speciale aandacht vereisen zoals huishoudelijk afval, gemengd kunststofafval en vanaf 1 januari 2025 afgedankte elektrische en elektronische apparatuur. Het Verdrag van Bazel is door de meeste landen in de wereld geratificeerd. Het OESO-besluit regelt het transport van voor nuttige toepassing bestemde afvalstoffen die landsgrenzen van de aangesloten OESO-landen passeren.

Daarnaast zijn er in de EVOA specifieke bepalingen opgenomen voor landen die lid zijn van de Europese Vrijhandelsassociatie (EVA); IJsland, Liechtenstein, Noorwegen en Zwitserland en landen en gebieden overzee (LGO). Op de website van de ILT is in het document [Landenlijst Bazel OESO EU EVA en LGO](#) terug te vinden of een land lid is van de EU, een LGO is en/of dat het onder de Bazel- en/of OESO-afspraken valt.

Bij wet- en regelgeving geldt een hiërarchie. Internationaal recht gaat boven Europees recht. En Europees recht gaat boven nationaal recht. In sommige gevallen zal Europees recht rechtstreeks gelden (verordeningen). In andere gevallen zal het recht eerst in nationale wetgeving omgezet moeten worden (richtlijnen). De EVOA is een verordening en daarmee rechtstreeks in de lidstaten werkende Europese wetgeving. Dit betekent dat zaken die volgen uit de EVOA voor gaan op nationale.

Lidstaten mogen sommige bepalingen uit de EVOA nader uitwerken op nationaal niveau. Enkele bepalingen van de EVOA zijn in Nederland uitgewerkt in landelijke regelingen of beleid:

- In de Regeling EG-verordening overbrenging van afvalstoffen is onder andere vastgelegd hoe de financiële zekerheid wordt geregeld die bij de kennisgevingsprocedure moet worden gesteld zie website van de ILT en artikel 7 EVOA voor meer uitleg. Daarnaast is in bijlage II van deze regeling een aanvraagformulier opgenomen voor de status vooraf goedgekeurde inrichting (VGI), zie verder [[paragraaf 3.3.2 'vooraf goedgekeurde inrichtingen'](#)].
- In een beleidsregel die door de Staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat is opgesteld, namelijk bestuursrechtelijke handhaving verontreinigd papier-, kunststof- en metaalafval is beschreven wanneer voor een aantal veelvoorkomende afvalstoffen de mate van

³ Uitzondering zijn de sloopschepen, artikel 2 lid 2 onder i nEVOA. Dit artikel is vanaf 20 mei 2024 van toepassing.

verontreiniging nog acceptabel wordt geacht om deze afvalstoffen zonder kennisgeving over te brengen.

Verder bevat het CMP in dit hoofdstuk een uitwerking van het Nederlandse beleid voor de import en export van afvalstoffen. In de keten- en afvalplannen is het toetsingskader opgenomen voor de import en export voor specifieke afvalstoffen. De ILT moet bij het beoordelen van kennisgevingen rekening houden met deze uitwerking. Zie ook de [[paragraaf toetsingskaders CMP](#)] in dit hoofdstuk en de opsomming hieronder van [[EVOA-procedures](#)].

3.3 EVOA-procedures

In deze paragraaf staat wanneer welke EVOA-procedure van toepassing is en in welke gevallen er een verbod op de overbrenging geldt. Daarnaast wordt de procedure voor de vooraf goedgekeurde inrichting (VGI) nader toegelicht.

In de EVOA zijn procedures en controleregelingen vastgelegd die bij de overbrenging van afvalstoffen moeten worden gevolgd. De combinatie van onderstaande factoren bepaalt welke procedure van toepassing is:

- het type afval;
- de gevaareigenschappen van het afval zoals bepaald volgens artikel 7 van de Kaderrichtlijn afvalstoffen;
- eventuele verontreiniging met stoffen uit de POP-verordening boven bijlage IV grenswaarden;
- het type verwerking en;
- het land van bestemming of herkomst.

Afhankelijk van bovengenoemde factoren zal een procedure van algemene informatieverplichting (verder informatieverplichting), een procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming (verder kennisgevingsprocedure) of een verbod op overbrenging van toepassing zijn.

De informatieverplichting (artikel 18 EVOA) geldt voor afvalstoffen die vallen onder artikel 4 lid 4 en 5 nEVOA (artikel 3, leden 2 en 4 EVOA). Voor deze afvalstoffen wordt in de dagelijkse praktijk ook wel de term 'groene lijst' gebruikt. De 'groene lijst' is uitsluitend in het OESO-besluit gedefinieerd en maakt onderdeel uit van de bijlage III EVOA. Bij een overbrenging voor nuttige toepassing van deze afvalstoffen moet het [Bijlage VII-document](#) aanwezig zijn bij het afvaltransport.

De kennisgevingsprocedure geldt voor afvalstoffen die vallen onder artikel 4 leden 1, 2 en 3 nEVOA (artikel 3 lid 1 en 3 EVOA). Voor deze afvalstoffen wordt in de dagelijkse praktijk ook wel de term 'oranje lijst' gebruikt. De 'oranje lijst' is uitsluitend in het OESO-besluit gedefinieerd en maakt onderdeel uit van de bijlage IV EVOA.

Indien een afvalstof niet voorkomt op een van de bijlagen, wordt de afvalstof beschouwd als 'niet ingedeeld' en is ook de kennisgevingsprocedure van toepassing. Bij een kennisgevingsprocedure moeten betrokken bevoegde autoriteiten eerst de kennisgeving goedkeuren op basis van de benodigde informatie en documentatie zoals beschreven in EVOA Titel II, Hoofdstuk 1. De schriftelijke toestemming voor overbrenging onder een [[algemene kennisgeving](#)] kan verleend worden voor niet meer dan één kalenderjaar tenzij sprake is van een [[vooraf goedgekeurde inrichting](#)]. Op de [website](#) van de ILT zijn de verschillende procedures uitgewerkt en is uiteen gezet welke procedure van toepassing is op een bepaalde overbrenging.

3.3.1 Verbodsbepalingen

Om te voorkomen dat er onbedoelde mazen ontstaan, begint de EVOA vaak met een verbodsbepaling, waarop vervolgens mogelijke uitzonderingen worden gespecificeerd, mits aan voorwaarden zoals een te volgen procedure wordt voldaan. De EVOA kent verbodsbepalingen voor invoer en uitvoer van/naar de EU.

Voor de uitvoer van afvalstoffen uit de EU zijn de volgende verbodsbepalingen opgenomen:

- Een verbod op de uitvoer van voor verwijdering bestemde afvalstoffen (nEVOA artikel 37 / EVOA artikel 34). Afwijken is alleen mogelijk voor uitvoer naar EVA-landen, die partij zijn bij het Verdrag van Bazel.
- Een verbod op de uitvoer van gevaarlijke afvalstoffen en "bepaalde andere" afvalstoffen naar niet-OESO-landen (nEVOA artikel 39 / EVOA artikel 36).
- Vanaf 21 mei 2027 geldt een verbod op de uitvoer van niet-gevaarlijke afvalstoffen naar niet-OESO-landen (nEVOA artikel 40). Afwijken is mogelijk, maar dan moet het importerend niet-OESO-land in ieder geval zijn opgenomen in de overeenkomstig nEVOA artikel 41 opgestelde lijst van landen. Tot 21 mei 2027 tot het van toepassing worden van het verbod op de uitvoer van niet-gevaarlijke afvalstoffen naar niet-OESO-landen (nEVOA artikel 40), 36 maanden na de inwerkingtreding, zijn de bepalingen in EVOA artikel 37 van toepassing op deze uitvoer.
- Uitvoer van afvalstoffen naar het Zuidpoolgebied (nEVOA artikel 48 / EVOA artikel 39).
- Uitvoer naar landen en gebieden overzee (LGO) (nEVOA artikel 49 / EVOA artikel 40).

Voor de invoer van afvalstoffen in de EU zijn de volgende verbodsbepalingen opgenomen:

- Een verbod op de invoer van voor verwijdering bestemde afvalstoffen (artikel 50 nEVOA / EVOA artikel 41). Afwijken is mogelijk voor invoer uit landen die partij zijn bij het Verdrag van Bazel, uit landen waarmee een overeenkomst is gesloten of regelingen zijn getroffen of uit gebieden in een crisissituatie.
- Een verbod op de invoer van voor nuttige toepassing bestemde afvalstoffen (artikel 52 nEVOA / EVOA artikel 43). Afwijken is mogelijk voor invoer uit landen waarop het OESO-besluit van toepassing is, uit landen die partij zijn bij het Verdrag van Bazel, uit landen waarmee een overeenkomst is gesloten of regelingen zijn getroffen of uit gebieden in een crisissituatie.

Voor afvaltransporten die enkel tussen lidstaten van de EU plaatsvinden, geldt vanaf 21 mei 2026 dat het overbrengen van alle voor verwijdering bestemde afvalstoffen verboden is, *tenzij* toestemming is verkregen overeenkomstig artikel 11 van nEVOA. Dit betekent dat er een kennisgeving nodig is voor het overbrengen van afvalstoffen voor verwijderen (D-handelingen) tussen EU lidstaten. Het bevoegd gezag stemt alleen in met een uitzondering op deze verbodsbepaling als is voldaan aan alle [[voorwaarden voor overbrenging voor verwijdering](#)] in artikel 11 lid 1 nEVOA.

Tot 21 mei 2026 gelden vanuit de EVOA geen verbodsbepalingen voor het overbrengen van afvalstoffen voor verwijderen tussen EU lidstaten. Het is echter wel zo dat er een kennisgeving nodig is voor het overbrengen van afvalstoffen voor verwijderen tussen EU lidstaten.

Als er geen (direct) verbod geldt volgens de EVOA, dan geldt de procedure van de informatieverplichting of de kennisgevingsprocedure.

3.3.2 Vooraf goedgekeurde inrichtingen

Een EVOA-inrichting⁴ voor nuttige toepassing kan de status vooraf goedgekeurde inrichting (VGI) krijgen. In artikel 14 EVOA zijn de voorwaarden aangegeven waaronder een VGI-status kan worden verleend. De verwerking moet conform de artikelen 4 en 13 van de Kaderrichtlijn afvalstoffen zijn. De criteria om in aanmerking te komen voor de status van VGI zijn vastgelegd in de [Regeling EG-verordening overbrenging van afvalstoffen](#). De procedure om te worden aangewezen als VGI staat beschreven op de website van de [ILT](#).

Als de EVOA-inrichting die de afvalstoffen ontvangt een VGI is, dan kan bij het indienen van een algemene kennisgeving de standaard overbrengingsperiode van maximaal 1 jaar worden verlengd tot een periode van ten hoogste drie jaar. Hierdoor hoeft het bedrijf slechts één keer per drie jaar een kennisgevingsprocedure te doorlopen om afval naar deze VGI te mogen overbrengen. Dit geeft zekerheid in de continuïteit van de afzet. Daarnaast geldt voor het bevoegd gezag een kortere termijn voor het verlenen van toestemming, het opvragen van aanvullende informatie en het indienen van bezwaar.

Een VGI-status kan voor alle afvalverwerkende bedrijven die handelingen van nuttige toepassing uitvoeren worden aangevraagd.

⁴ Het begrip inrichting wordt losgelaten als aangrijppunt voor de vergunningplicht als het gaat om het begrip inrichting zoals bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer. In de EVOA wordt de term 'inrichting' in diverse artikelen gebruikt. Met 'EVOA-inrichting' wordt een inrichting bedoeld zoals de EVOA die term gebruikt in diverse artikelen, zoals in artikel 14 van die verordening dat bepalingen bevat over vooraf goedgekeurde inrichtingen.

4. Toetsingskaders CMP

Als sprake is van een kennisgevingsprocedure, dan neemt het bevoegd gezag een besluit of de afvalstoffen volgens de kennisgeving kunnen worden overgebracht. Daarvoor toetst het bevoegd gezag de kennisgeving aan de direct werkende bepalingen/voorwaarden van de EVOA én aan de toetsingskaders van het CMP. Dat zijn:

- de bepalingen van dit hoofdstuk; én
- de paragrafen over grensoverschrijdend transport in de afval- en ketenplannen.

Daarnaast toets het bevoegd gezag bij overbrengen naar Nederland of de verwerker een vergunning heeft om de afvalstoffen te mogen ontvangen en verwerken.

Er zijn verschillende procedures beschreven in de EVOA, afhankelijk van de indeling van te transporteren afvalstoffen op de afvalstoffenlijsten in de EVOA. Voor afvalstoffen waarvoor de informatieverplichting geldt (de zogenaamde 'groene lijst stoffen'; artikel 18 EVOA) is in dit hoofdstuk geen toetsingskader opgenomen. De procedure van de informatieverplichting kent namelijk geen toetsing door het bevoegd gezag voorafgaand aan de overbrenging. Echter, ook bij het overbrengen van afvalstoffen waarvoor de informatieverplichting geldt, moet men zich houden in principe houden aan de afvalhiërarchie in het [hoofdstuk hoogwaardig verwerken] en de minimumstandaard.

Voor afvalstoffen waarvoor de kennisgevingsprocedure geldt, is in de EVOA bepaald dat een kennisgeving aan bepaalde eisen moet voldoen. Meer informatie en uitleg hierover is te vinden op de website van de [ILT](#).

In deze paragraaf 4 staat een beleidsmatige uitwerking van een aantal zaken waarmee de ILT rekening moet houden bij het beoordelen van kennisgevingen. Daarnaast is een aantal bezwaargronden voor grensoverschrijdend transport uitgewerkt op basis waarvan de ILT kan besluiten om negatief te beschikken (afwijzende beslissing) op een kennisgeving. In onderstaande paragrafen zal eerst worden ingegaan op de bezwaargronden bij het overbrengen voor nuttige toepassing. Daarna zullen de voorwaarden voor het toestaan van een overbrenging voor verwijdering worden behandeld.

4.1 Algemene kennisgeving

Bij het beoordelen van een kennisgeving controleert de ILT eerst op correctheid zoals bepaald in artikel 5 lid 5 nEVOA (artikel 4 lid 2 EVOA) en bijlage II EVOA. Daarna vindt de inhoudelijke beoordeling en toetsing plaats.

Een kennisgever⁵ kan een specifieke kennisgeving indienen voor één overbrenging van een afvalstof waarop één [Euralcode](#) van toepassing is. Het komt echter veel voor dat een kennisgever een algemene kennisgeving indient voor meerdere transporten binnen een bepaalde periode. Dit is toegestaan indien voldaan wordt aan de eisen van artikel 13 nEVOA (tot 21 mei 2026 artikel 13 EVOA):

1. de afvalstoffen hebben in essentie soortgelijke fysische en chemische eigenschappen; en
2. de afvalstoffen worden naar dezelfde ontvanger en dezelfde EVOA-inrichting getransporteerd; en
3. voor elk transport van de kennisgeving wordt dezelfde route gevolgd.

Om bij een algemene kennisgeving aan te kunnen tonen dat de afvalstoffen in essentie soortgelijke fysische en chemische eigenschappen hebben, moet de kennisgever een zo nauwkeurig mogelijke opgave van de over te brengen afvalstoffen doen. In ieder geval moeten de herkomst en de samenstelling van de afvalstoffen duidelijk zijn omschreven. Ook moeten per kennisgeving de te transporteren afvalstoffen een zo smal mogelijke bandbreedte van de samenstelling omvatten.

In de [Handreiking indienen kennisgeving EVOA](#) op de website van de ILT staat aan welke eisen een kennisgeving moet voldoen en biedt praktische handvaten voor het indienen van een

---

⁵ Een kennisgever is een natuurlijke of rechtspersoon die een overbrenging uitvoert of voornemens is de afvalstoffen over te brengen of te laten overbrengen. Zie voor een definitie nEVOA artikel 3, lid 6 (tot 21 mei 2026 EVOA artikel 2, lid 15).

kennisgeving. Onderstaande opsomming licht enkele zaken toe die van belang zijn bij het opstellen en beoordelen van een kennisgeving.

- Afzonderlijke afvalstoffen met verschillende minimumstandaarden voor verwerking worden als 'verschillend' beoordeeld en kunnen daarom niet onder één (algemene) kennisgeving worden overgebracht.
- Een kennisgeving kan doorgaans slechts betrekking hebben op één afvalstoffencode van bijlage III of IV van de EVOA. Afvalstoffen die qua omschrijving van de Eural-lijst vergelijkbaar zijn, én die onder één code van bijlage III of IV zijn onder te brengen kunnen in bepaalde gevallen op één (algemene) kennisgeving worden overgebracht zoals beschreven in artikel 5 lid 10 nEVOA (tot 21 mei 2026 artikel 4, lid 6 EVOA).
- In beginsel kunnen gevaarlijke en niet-gevaarlijke afvalstoffen niet samen op één (algemene) kennisgeving worden opgenomen, zeker niet wanneer het afvalstoffen betreft met complementaire Euralcodes, zie de [[Leidraad vergunningverlening afvalverwerking](#)].
- Als afzonderlijke afvalstoffen verschillende fysieke verschijningsvormen hebben (vast, slib, vloeibaar), is dit een sterke aanwijzing dat ze niet samen op één (algemene) kennisgeving kunnen worden overgebracht.
- Dat afzonderlijke afvalstoffen uiteindelijk in dezelfde verwerkingsinstallatie terecht komen, betekent niet automatisch dat er sprake is van in essentie soortgelijke fysische en chemische eigenschappen.
- Dat afvalstoffen afkomstig zijn uit verschillende bedrijfstakken of processen is een aanwijzing dat het gaat om afvalstoffen met verschillende fysische en chemische eigenschappen, ook wanneer de betrokken Euralcodes qua omschrijving overeenkomen. Deze afvalstoffen kunnen alleen samen op één kennisgeving wanneer uit het dossier blijkt dat geen sprake is van processpecifieke verontreinigingen (verontreinigingen die samenhangen met de herkomst van de afvalstof) en de afvalstoffen binnen een beperkte bandbreedte eenzelfde chemische samenstelling hebben.

Wanneer verschillende afvalstoffen samen in een afvalverwerkingsinstallatie worden verwerkt, dan ontstaat hieruit een nieuwe afvalstof. Afvalstoffen afkomstig uit afvalbeheerinstallaties worden aangeduid met een 19-code op de Europese afvalstoffenlijst Eural. Dit geldt voor afvalstoffen waar meer mee is gebeurd dan alleen opslaan of overslaan. Zie ook de [Handreiking Eural](#). Bij overbrenging van een afvalstof met een 19-code onder een algemene kennisgeving, moet nog steeds worden voldaan aan de eisen die hiervoor gelden (artikel 13 EVOA). Het is namelijk niet vanzelfsprekend dat verschillende afvalstoffen die uit één installatie komen op één (algemene) kennisgeving kunnen worden overgebracht.

Informatiekader - Verschillende afvalstoffen verwerkt in één installatie; één of meerdere kennisgevingen nodig?

Bijvoorbeeld: ingezameld papier en karton onder Euralcode 20 01 01 wordt bij een op- en overslaglocatie opgebouwd. Dit betekent dat de verschillende partijen papier en karton qua aard, samenstelling en concentraties aanwezige componenten vergelijkbaar zijn. De afvalstoffen verlaten de opslag onder dezelfde Euralcode als waaronder zij binnenkwamen. Wordt echter vergelijkbaar karton in een balenpers samengedrukt dan is code 19 12 01 papier en karton passend omdat er een mechanische bewerking is uitgevoerd. Deze balen kunnen op één algemene kennisgeving worden overgebracht. Als het karton soms wordt samengevoegd met verpakkingen uit stedelijk afval met een hele andere samenstelling, dan is ook code 19 12 01 van toepassing. Echter, de balen 'puur' karton en de balen met karton en verpakkingen uit stedelijk afval mogen niet samen worden overgebracht op één kennisgeving. Dit komt omdat de afvalstoffen qua aard, samenstelling en concentraties aanwezige componenten niet vergelijkbaar zijn

4.2 Bezwaargronden bij nuttige toepassing

In de EVOA staan voorwaarden waaraan een ingediende kennisgeving moet voldoen voordat bevoegde gezagen toestemming verlenen voor overbrenging. Indien de ILT het niet eens is met een voorgenomen overbrenging, kan zij bezwaar maken tegen deze overbrenging. Er gelden onder andere bezwaargronden voor overbrenging voor nuttige toepassing (artikel 12 EVOA).

De paragrafen hieronder gaan in op de nationale invulling van enkele bezwaargronden ten aanzien van overbrenging voor nuttige toepassing. Het gaat om uitgangspunten voor toetsing van overbrenging voor nuttige toepassing met betrekking tot:

- Omgaan met de minimumstandaard [[paragraaf 4.2.1](#)];

- Mate van nuttige toepassing [[paragraaf 4.2.2](#)];
- Nuttige toepassing op stortplaatsen [[paragraaf 4.2.3](#)];
- AVI met status 'nuttige toepassing' (R1) [[paragraaf 4.2.4](#)]; en
- Nuttige toepassing i.r.t. bergen in de diepe ondergrond [[paragraaf 4.2.5](#)].

4.2.1 Omgaan met de minimumstandaard

Bij de beoordeling van een kennisgeving toetst de ILT of de beoogde verwerking voldoende hoogwaardig is en in lijn is met de afvalhiërarchie. Bij het overbrengen van afvalstoffen van en naar Nederland kan de ILT in Nederland op basis van artikel 12 lid 1 onder a en b nEVOA vanaf 21 mei 2026 direct bezwaar maken als de verwerking niet conform het in paragraaf 'grensoverschrijdend transport' van de afval- en ketenplannen vastgestelde toetsingskader met betrekking tot de overbrenging plaatsvindt. Wanneer de ILT besluit om in afwijking van de minimumstandaard toch positief te beschikken, moet de afwijkingsprocedure worden doorlopen. Zie voor meer informatie daarover [[hoofdstuk afwijken](#)].

Tot 21 mei 2026 kan de ILT bezwaar maken tegen het overbrengen van afvalstoffen voor nuttige toepassing naar Nederland op basis van artikel 12 lid 1 onder k EVOA ('k-grond') als de verwerking niet in overeenstemming is met de minimumstandaard. Bij het overbrengen vanuit Nederland kan het bezwaar echter niet alleen gebaseerd zijn op de 'k-grond'. Het bezwaar moet dan vanwege strijdigheid met de afvalhiërarchie uit artikel 4 van de Kra ook gebaseerd worden op artikel 12 lid 1 onder a EVOA ('a-grond').

Overbrenging met hoogwaardiger verwerking dan minimumstandaard

Tegen overbrenging ten behoeve van verwerking die hoogwaardiger is dan is vastgelegd in de minimumstandaard of op basis van de afvalhiërarchie wenselijk is, wordt in beginsel geen bezwaar gemaakt, tenzij:

- sprake is van de aanwezigheid van zeer zorgwekkende stoffen (ZZS) waarvoor op grond van (inter)nationale regelgeving (bijvoorbeeld REACH en POP-verordening) en/of op grond van het beleid rond omgaan met ZZS zoals beschreven in [[hoofdstuk ZZS en overige zorgstoffen](#)] voorgenomen verwerking niet is toegestaan; of
- bezwaar tegen overbrenging voor hoogwaardiger verwerken expliciet is vastgelegd in de paragraaf 'grensoverschrijdend transport' van het betreffende afval- of ketenplan. Dit kan bijvoorbeeld spelen wanneer slechts een gedeelte van de overgebrachte afvalstoffen hoogwaardiger wordt verwerkt, waarbij de mate van hoogwaardige verwerking de overbrenging niet rechtvaardigt omdat door deze verwerking het andere deel van de afvalstoffen laagwaardiger wordt verwerkt dan in de minimumstandaard is vastgelegd of een groot deel moet worden gestort.

Overbrenging ten behoeve van gelijkwaardige verwerking

Tegen overbrenging ten behoeve van gelijkwaardige verwerking (dezelfde trede op de afvalhiërarchie) in het land van verzending en bestemming wordt in beginsel geen bezwaar gemaakt. Om te bepalen of in een specifiek geval bezwaar bestaat tegen een overbrenging van afvalstoffen, wordt getoetst aan het in paragraaf 'grensoverschrijdend transport' van de afval- of ketenplannen vastgestelde toetsingskader met betrekking tot de overbrenging. De beoogde verwerking moet hiermee in overeenstemming zijn. Voor afvalstoffen waarop geen keten- of afvalplan van toepassing is, wordt direct getoetst aan de afvalhiërarchie zoals opgenomen in het [[hoofdstuk instrumenten voor sturing](#)].

Overbrenging ten behoeve van minder hoogwaardige verwerking

Er wordt in principe bezwaar gemaakt tegen een overbrenging van afvalstoffen voor laagwaardiger verwerking dan voor de betreffende afvalstof mogelijk is. Om te bepalen of in een specifiek geval bezwaar bestaat tegen een overbrenging van afvalstoffen, wordt getoetst aan het overbrengingsbeleid in de afval- of ketenplannen paragraaf 'grensoverschrijdend transport'. De beoogde verwerking moet hiermee in overeenstemming zijn. Voor afvalstoffen waarop geen keten- of afvalplan van toepassing is wordt direct getoetst aan de afvalhiërarchie zoals opgenomen in het [[hoofdstuk instrumenten voor sturing](#)].

Slechts in uitzonderlijke gevallen en wanneer dit vermeld is in paragraaf 'grensoverschrijdend transport' van de betreffende afval- en ketenplannen, wordt geen bezwaar gemaakt tegen overbrenging ten behoeve van een minder hoogwaardige vorm van verwerken dan normaal voor de afvalstof mogelijk is. Dit kan het geval zijn in de hieronder vermelde situaties:

- de specifieke aard of samenstelling maakt de wenselijke vorm van verwerken technisch onmogelijk of;
- de kosten voor de gewenste vorm van verwerken bedragen meer dan € 265,- per ton. In het betreffende afval- of ketenplan is vermeld dat in dat geval mag worden afgeweken van de minimumstandaard;
- er is sprake van verontreiniging met ZZS waarvoor vanuit internationale regelgeving beperkingen ten aanzien van de verwerking gelden.

De uitwerking van deze uitzonderingen staat in de [[Leidraad gebruik minimumstandaard](#)]. Voor alle beschreven situaties geldt dat het kennisgevingsdossier met de juiste gegevens moet zijn onderbouwd.

4.2.2 Mate van nuttige toepassing

De ILT kan bezwaar maken tegen de overbrenging indien de mate van nuttige toepassing in een concreet geval de overbrenging niet rechtvaardigt. De verhouding tussen het aandeel 'nuttige toepassing' en het aandeel 'verwijderen' is daarbij relevant. Dit betekent dat het aandeel 'nuttige toepassing' niet voldoende hoog is ten opzichte van het aandeel dat door deze verwerking 'verwijderd' moet worden. Waar mogelijk staat in het keten -en afvalplan gedefinieerd welke mate van nuttige toepassing in de praktijk in ieder geval niet voldoende is om de overbrenging te rechtvaardigen. Indien voor een afvalstroom de haalbare mate van nuttige toepassing niet gedefinieerd is in het keten -of afvalplan, dan gelden onderstaande richtsnoeren:

I. Lozen of verdampen van water blijft in beginsel, behoudens bij verbranden als vorm van nuttige toepassing, buiten beschouwing. Uitsluitend de verwerking van het niet-waterige deel van de afvalstof bepaalt of de overbrenging gerechtvaardigd is.

II. Als de mate van recycling en/of voorbereiding voor hergebruik minimaal gelijk is als sorteren/verwerken in Nederland, wordt 'de mate van' als voldoende beoordeeld. Voorwaarde is dat er sprake moet zijn van 100% nuttige toepassing.

III. Bij minder dan 100% nuttige toepassing wordt in principe bezwaar gemaakt op basis van artikel 12 lid 1 onder i nEVOA (tot 21 mei 2026 artikel 12 lid 1 onder g) als:

- a. 100% nuttige toepassing mogelijk is;
- b. het niet nuttig toepasbare deel wordt gestort ([nationale zelfvoorziening](#)). Tenzij het een gebruikelijk residu betreft wat bij de nuttige toepassing van het grootste deel van het afval overblijft en ook in Nederland zou moeten worden gestort. In een aantal gevallen wordt hier van in de keten- en afvalplannen afgeweken en is terugvoer van de te storten fractie naar het land van herkomst vereist;
- c. het te verwijderen deel naar oordeel van de ILT niet als 'redelijk' kan worden aangemerkt. Bij het bepalen wat redelijk is, speelt onder meer een rol:
  - of het aandeel dat wordt verwijderd kleiner dan of gelijk is aan het voor de (belangrijkste component van de) betreffende afvalstof gebruikelijke percentage. Het gebruikelijke percentage te verwijderen residu wordt bepaald op basis van de praktijk (hoeveel werd verwijderd bij eerdere overbrengingen, op welke wijze en bij welke kwaliteit), de stand der techniek van verwerking van de afvalstof en de gebruikelijke verwerkingswijze van de afvalstof in Nederland en de direct aangrenzende landen;
  - hetgeen in verschillende in het kader van de [Richtlijn industriële emissies](#) (RIE) opgestelde BBT-conclusies en/of in Nederlandse [BBT-documenten](#) is opgenomen;
  - de motivering van de kennisgever waarom in dit geval andere verwerkingsvormen dan verwijderen technisch onmogelijk of qua kosten substantieel hoger (referentie: € 265,- per ton) zijn [[paragraaf 5.4 'export en de grenswaarde van €265,- per ton'](#)] van het hoofdstuk 'gebruik van het kostencriterium'. Dit geldt specifiek wanneer een groter aandeel wordt verwijderd dan voor de betreffende afvalstof gebruikelijk is;
  - recente ontwikkelingen op het gebied van verwerkingsmogelijkheden die leiden tot een nuttige toepassing van de betreffende afvalstoffen in relatie tot de bijbehorende kosten; als er voldoende capaciteit is ontwikkeld waarbij verwijderen van een fractie niet meer

nodig is, dan wordt het overbrengen naar een verwerker waarbij wel een fractie wordt verwijderd als minder redelijk aangemerkt.

- de bewijsvoering van de kennisgever dat de opbrengst van het nuttig toegepaste deel in dit specifieke geval in absolute zin hoger is dan de kosten van verwijdering. Dit geldt specifiek wanneer een groter aandeel wordt verwijderd dan voor de betreffende afvalstof gebruikelijk is. Dit maakt het meer aannemelijk dat het overbrengen als 'redelijk' kan worden aangemerkt.

IV. Voor afvalstoffen die niet onder een keten- of afvalplan vallen, wordt de kennisgeving direct getoetst aan de afvalhiërarchie en wordt in beginsel bezwaar gemaakt wanneer de mate van nuttige toepassing lager is dan gebruikelijk bij verwerking van de afvalstof in Nederland dan wel, bij het ontbreken van verwerkingsmogelijkheden in Nederland, lager is dan bij moderne verwerkingsvormen van de betreffende afvalstof in het buitenland gebruikelijk is. De individuele omstandigheden en feiten van de casus zijn daarbij zeer relevant.

4.2.3 Overbrenging voor nuttige toepassing op stortplaatsen

Het overbrengen tussen de lidstaten voor nuttige toepassing op stortplaatsen is toegestaan indien deze afvalstoffen ook binnen Nederland voor dat doel zouden mogen worden gebruikt. Zie voor het onderscheid tussen nuttige toepassing en storten op stortplaatsen het [[hoofdstuk storten in een circulaire economie](#)].

4.2.4 Overbrenging naar een AVI met R1-status

Aan [afvalverbrandingsinstallaties](#) (AVI's) kan de status van nuttige toepassing (R1) worden toegekend. Een R1 status betekent niet automatisch dat de verwerking in een AVI met deze status altijd een handeling van nuttige toepassing is. In [[hoofdstuk bepalen R1/D10 AVI's](#)] is informatie over deze status uitgewerkt. In het [[toetsingskader voor overbrenging voor verbranden als vorm van verwijdering](#)] staat een overbrenging voor D10 uitgewerkt.

Door de inwerkingtreding van de nEVOA is het overbrengen van gemengd stedelijk afval vanaf 21 mei 2026 alleen nog toegestaan voor nuttige toepassing. De bezwaargronden van artikel 12 nEVOA zijn van toepassing. Daarnaast zal tegen het overbrengen van afval naar Nederlandse AVI's bezwaar worden gemaakt wanneer dit leidt tot storten van Nederlands brandbaar afval. Deze situatie noemen we 'verdringing'. In het [[hoofdstuk beperken import brandbaar afval](#)] is informatie over import naar AVI's en het importplafond uitgewerkt.

Tot 21 mei 2026 gelden voor de overbrenging van gemengd stedelijk afval (20 03 01) naar AVI's met een R1-status de bezwaargronden voor verwijdering van artikel 11 EVOA. Dit is bepaald in artikel 3, lid 5 EVOA. Daarnaast kan ook tot 21 mei 2026 bezwaar worden gemaakt op basis van het importplafond, zie het hoofdstuk 'beperken import brandbaar afval'.

4.2.5 Overbrengen voor ondergrondse nuttige toepassing

De afvalstof kan worden overgebracht voor het in de ondergrond brengen als vorm van 'andere nuttige toepassing' als bij de kennisgeving kan worden aangetoond dat sprake is van een opvolplicht of een opvolnoodzaak, zie voor meer informatie [[hoofdstuk vergunnen opslag van afval op stortplaatsen](#)]. De kennisgever kan dit aantonen door gegevens van het bevoegd gezag van de verwerkingslocatie te verstrekken waarin is opgenomen dat een opvolplicht of opvolnoodzaak geldt. Indien geen sprake is van een opvolplicht of opvolnoodzaak, dan geldt dat sprake is van overbrenging voor (ondergronds) storten. Indien geen sprake is van een opvolplicht of opvolnoodzaak, dan geldt dat sprake is van overbrenging voor (ondergronds) storten en is een dergelijke overbrenging niet toegestaan.

4.3 Voorwaarden voor overbrenging voor verwijdering

Deze paragraaf bevat het [toetsingskader](#) voor het overbrengen van afval voor diverse vormen van [verwijdering](#). Voor overbrengen voor verwijdering wordt vanaf 21 mei 2026 geen toestemming verleend *tenzij* aan alle voorwaarden (van artikel 11 lid 1 sub a t/m h nEVOA) is voldaan. De bewijslast dat aan alle voorwaarden is voldaan ligt bij de kennisgever.

Tot 21 mei 2026 kan de ILT bezwaar maken tegen het overbrengen van afvalstoffen voor verwijdering op basis van de bezwaargronden in artikel 11 EVOA.

Op de volgende aspecten voor overbrenging voor verwijdering wordt hieronder verder ingegaan:

- overbrengen voor storten [[paragraaf 4.3.1](#)];
- overbrengen voor verbranden als vorm van verwijdering [[paragraaf 4.3.2](#)].

4.3.1 Overbrengen voor storten

Eén van de uitgangspunten van het afvalstoffenbeleid is dat Nederland voor het storten van afvalstoffen zelfvoorzienend wil zijn (verder: zelfvoorziening). Dit vloeit voort uit artikel 16 van de [Kader Richtlijn afvalstoffen](#) en houdt in dat afval dat in Nederland ontstaat en niet nuttig toegepast kan worden of verbrand als vorm van verwijdering, in Nederland moet worden gestort. Andersom betekent dit ook dat buitenlands afval niet in Nederland mag worden gestort en blijven de grenzen voor het storten van buitenlands afval gesloten. Zie voor meer informatie het [[hoofdstuk vergunningen en ontheffingen voor storten](#)].

Om bovenstaande redenen wordt in beginsel bezwaar gemaakt tegen het overbrengen van afvalstoffen voor storten. Er zijn twee uitzonderingen hierop: storten indien geen sprake kan zijn van zelfvoorziening en storten bij terugvoer. Deze uitzonderingen zijn hieronder uitgewerkt.

Storten in het buitenland

Vanaf 21 mei 2026 wordt er geen bezwaar gemaakt op grond van zelfvoorziening tegen overbrenging vanuit Nederland voor storten als blijkt dat storten buiten Nederland de enige verwerkingsmogelijkheid voor een bepaalde afvalstof is (artikel 11 lid 1 onder a ii nEVOA) en er aan alle overige gestelde voorwaarden van artikel 11 nEVOA wordt voldaan. De Europese Commissie stelt uiterlijk 21 mei 2027 een uitvoeringshandeling vast over hoe kennisgevers moeten voldoen aan artikel 11 lid 1 onder a i en ii nEVOA en hoe de ILT dit moet beoordelen. De uitvoeringshandeling specificereert hoe de kennisgever aantoont dat de afvalstoffen niet kunnen worden verwijderd in het land van herkomst op een technisch en economisch haalbare wijze en hoe de ILT dit moet beoordelen.

Totdat deze uitvoeringshandeling is vastgesteld gelden de vier (cumulatieve) voorwaarden die hieronder zijn opgesomd. Tot 21 mei 2026 zal de ILT geen beroep doen op zelfvoorziening (nationale zelfverzorging in de EVOA) als de kennisgever aantoont dat is voldaan aan de vier onderstaande (cumulatieve) voorwaarden.

Vier (cumulatieve) voorwaarden

Een afvalstof kan uitsluitend in de EU en EVA landen gestort worden, wanneer het gaat om Nederlands afval waarvoor:

1. verbranden als vorm van verwijdering zowel in Nederland als in het buitenland om technische redenen niet mogelijk is of voor de ontdoener aantoonbaar duurder is dan € 265,- per ton (verwerkingsprijs, dus exclusief inzamel- en transportkosten); en
2. nuttige toepassing niet is toegestaan, niet mogelijk is of voor de ontdoener aantoonbaar duurder is dan € 265,- per ton; en
3. onbehandeld storten in Nederland niet mogelijk is; en
4. storten in Nederland na immobilisatie niet mogelijk is of voor de ontdoener aantoonbaar duurder is dan € 265,- per ton (verwerkingsprijs, dus exclusief inzamel- en transportkosten).

Voor afvalstoffen die vallen onder een keten- of afvalplan moet daarnaast in de paragraaf 'grensoverschrijdend transport' van dat plan zijn aangegeven dat in het voorkomende geval geen bezwaar tegen de overbrenging wordt gemaakt. Bij de kennisgeving dient informatie te worden gevoegd waaruit blijkt dat aan de voorwaarden 1 tot en met 4 is voldaan.

De kennisgever kan aan deze eis voldoen door verklaringen te overleggen van bedrijven die bevoegd zijn het specifieke afval te verwerken, waaruit blijkt dat:

- zij het afval waar de kennisgeving specifiek betrekking op heeft niet voor nuttige toepassing kunnen accepteren met de specifieke reden hiervan; en
- nuttige toepassing of verbranden als vorm van verwijderen in Nederland of in het buitenland niet mogelijk is;
- de aanbieder meer kost dan € 265,- per ton; en

- onbehandeld storten in Nederland niet mogelijk is; en
- storten na immobilisatie in Nederland niet mogelijk is om technische redenen of voor de ontdoener aantoonbaar duurder is dan € 265,- per ton.

Indien meerdere bedrijven in Nederland actief zijn die dit afval kunnen verwerken volgens de voorgeschreven trede van de afvalhiërarchie, is het voldoende om per trede van de afvalhiërarchie bewijsstukken te leveren van tenminste twee van deze bedrijven die niet tot hetzelfde concern behoren als de kennisgever.

Overbrengen voor storten bij terugvoer

Er wordt geen bezwaar gemaakt tegen overbrenging voor storten op grond van zelfvoorziening in het geval dat afval na overbrenging naar en verwerking in het land van ontvangst moet worden teruggevoerd naar het land van herkomst. Het kan gaan om:

- Afvalstoffen die niet direct gestort kunnen worden in Nederland maar eerst in het buitenland moeten worden voorbehandeld en waarbij de buitenlandse autoriteit eist dat het afval na die voorbehandeling wordt teruggenomen. Nederland doet voor de (terug) overbrenging naar Nederland voor storten geen beroep op nationale zelfverzorging.
- Afvalstoffen die resulteren na verwerking van buitenlands afval dat voor (voorlopige) verwijdering is overgebracht naar Nederland en daarna moeten worden gestort (gedacht kan worden aan het ontkwikken van afvalstoffen of het reinigen van PCB-houdende afvalstoffen); in dergelijke gevallen wordt ingestemd met de overbrenging voor voorlopige verwijdering naar Nederland en wordt geen beroep gedaan op nationale zelfverzorging bij (terug) overbrengen van het verwerkte afval naar het land van herkomst of naar een derde land om het daar te worden gestort.

Voor afvalstoffen die vallen onder een keten- of afvalplan moet in de desbetreffende paragraaf 'grensoverschrijdend transport' van dat plan zijn aangegeven dat in het voorkomende geval geen bezwaar tegen de overbrenging wordt gemaakt.

Om een beroep te kunnen doen op deze uitzondering, moeten in het kennisgevingsdossier stukken aanwezig zijn waaruit eenduidig blijkt dat:

1. het uitsluitend gaat om terugname van afval dat specifiek om te worden voorbehandeld in het buitenland dat
  - a. eerst is overgebracht vanuit Nederland (of vice versa); én
  - b. ook na deze voorbehandeling storten de enige technische en financiële redelijke verwerkingsmogelijkheid is; én
2. afspraken gemaakt zijn tussen de ontvanger en de kennisgever om de te storten afvalstoffen na verwerking terug te voeren naar het land van herkomst; én
3. (in het geval het buitenlands afval betreft wat teruggevoerd moet worden naar het land van herkomst) de betreffende buitenlandse autoriteit instemt met de overbrenging vanuit Nederland voor storten.

De kennisgever kan aan de eerste eis voldoen door verklaringen te overleggen van bedrijven die bevoegd zijn het specifieke afval te verwerken, waaruit blijkt dat:

- zij het afval waar de kennisgeving specifiek betrekking op heeft ook na de voorbehandeling niet voor nuttige toepassing kunnen accepteren met de specifieke reden hiervan; en
- nuttige toepassing of verbranden als vorm van verwijderen in Nederland of in het buitenland de aanbieder meer kost dan € 265,- per ton.

Indien meerdere bedrijven in Nederland actief zijn die dit afval kunnen verwerken volgens de voorgeschreven vorm van afvalbeheer, is het voldoende om bewijsstukken te leveren van **tenminste twee** van deze bedrijven die niet tot hetzelfde concern behoren als de kennisgever.

4.3.2 Overbrenging voor verbranden als vorm van verwijdering

Vanaf 21 mei 2026 is het overbrengen van afval voor ~~verbranden~~ als vorm van ~~verwijdering~~ verboden, tenzij toestemming is verkregen overeenkomstig artikel 11 nEVOA. Behalve voor het overbrengen van gemengd stedelijk afval zoals bedoeld in artikel 4 nEVOA, hiervoor geldt een verbod.

Tot de inwerkingtreding van de nEVOA op 21 mei 2026 wordt tegen de overbrenging voor verbranden als vorm van verwijderen geen bezwaar gemaakt, tenzij nuttige toepassing van de afvalstoffen in het betreffende geval mogelijk is. Het toetsingskader voor de afvalstoffen waarop dit van toepassing is, is opgenomen in de betreffende keten- of afvalplannen. In die plannen is verwoord dat in beginsel bezwaren bestaan tegen de overbrenging voor verbranden als vorm van verwijdering als nuttige toepassing wel mogelijk is.

Importplafond voor brandbaar afval

De overbrenging naar Nederland van afval voor verbranden als vorm van verwijderen is toegestaan, indien deze overbrenging voldoet aan de vereisten van artikel 11 EVOA.

Doordat Nederland open grenzen hanteert voor verbranden als vorm van verwijderen van brandbaar afval, kunnen er gevolgen optreden voor het Nederlandse afvalbeheer. Tegen overbrengingen naar Nederlandse AVI's zal bezwaar worden gemaakt wanneer dit leidt tot verdringing van Nederlands brandbaar afval uit de Nederlandse AVI's. In het [[hoofdstuk beperken import brandbaar afval](#)] wordt nader ingegaan op dit flexibele importplafond. In de systematiek van het flexibel importplafond wordt rekening gehouden met alle AVI's.

5. Toekomstplannen

Het beleid en de kennis over circulaire economie is in ontwikkeling. Nieuwe beleidsintenties, wijzigingen van bestaand beleid of wijzigingen in wet- en regelgeving kunnen allemaal leiden tot aanpassingen van het CMP. Het CMP wordt daarom regelmatig geactualiseerd.

5.1 Recyclingstandaard

Een ontwikkeling die mogelijk leidt tot aanpassingen in het CMP, is het opnemen van een recyclingstandaard in de keten- en afvalplannen. In het streven naar een circulaire economie is de hoogwaardigheid van recycling een belangrijke factor voor de beoordeling of het overbrengen valt te rechtvaardigen. In de afvalhiërarchie zoals die in het CMP wordt gehanteerd [[hoofdstuk instrumenten voor sturing](#)] wordt onderscheid gemaakt in vormen van recycling waarbij de vorm die aangetoond het meest bijdraagt aan de circulaire economie, de voorkeur krijgt boven andere vormen van recycling. Hiervoor wordt het begrip recyclingstandaard gehanteerd. Zie daarvoor ook het [[hoofdstuk vormen van recycling beoordelen](#)].

Voor de keten- en afvalplannen waar de recyclingstandaard is geïmplementeerd, wordt tegen overbrenging in beginsel bezwaar gemaakt indien het een overbrenging betreft ten behoeve een minder hoogwaardiger vorm van recycling dan de recyclingstandaard.

5.2 VGI-status AVI's

Nederland maakt gebruik van de mogelijkheid om AVI's de status vooraf goedgekeurde inrichting (VGI-status) te verlenen. De criteria om in aanmerking te komen voor de status van VGI zijn vastgelegd in de [Regeling EG-verordening overbrenging van afvalstoffen](#). Een VGI-status kan in beginsel aan alle afvalverwerkende bedrijven die voldoen aan de criteria worden verstrekt. Om de effectiviteit van een in te stellen importplafond niet extra te beperken is het voornemen om aan AVI's de VGI-status niet meer te verstrekken waardoor de looptijd van toestemmingen voor import naar AVI's beperkt blijft tot maximaal 1 jaar. De 'Regeling EG-verordening overbrenging van afvalstoffen' wordt hier zo nodig op aangepast. Zie verder ook het [[hoofdstuk beperken import brandbaar afval](#)].

5.3 Wijzigingen na datum van toepassing zijn gewijzigde EVOA

Twee jaar na de inwerkingtreding van de gewijzigde EVOA worden de meeste artikelen van toepassing. Er is echter ook een aantal artikelen die op een nog later tijdstip van toepassing zullen worden.

De belangrijkste wijzigingen waarvan het van toepassing worden op een later tijdstip plaats zal vinden zijn hierna benoemd:

- Met het 24 maanden na inwerkingtreding van toepassing worden van nEVOA artikel 40 lid 3 onder b wordt de volgende procedure verplicht voor de uitvoer van schoon eenvoudig te recyclen kunststofafval met code B3011 naar niet-OESO-landen: voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming.
- Met het 24 maanden na inwerkingtreding van toepassing worden van nEVOA artikel 44 lid 2 onder c wordt de volgende procedure verplicht voor de uitvoer van schoon eenvoudig te recyclen kunststofafval met code B3011 naar OESO-landen: voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming.
- 30 maanden na de inwerkingtreding van de EVOA treedt artikel 39 lid 1 onder d nEVOA in werking, waarmee er een geheel exportverbod geldt naar niet-OESO landen voor de overbrenging van afval dat onder Bazelfcode B3011 valt.
- 3 jaar na inwerkingtreding van de EVOA wordt de Derdelandenverordening ingetrokken (artikel 85 nEVOA) en moet de verwerking van reeds overgebrachte afvalstoffen zijn voltooid.
- 3 jaar na inwerkingtreding geldt er op grond van artikel 40 nEVOA een uitvoerverbod voor niet gevaarlijk afval naar niet-OESO landen, tenzij het land op de lijst van landen (artikel 41 nEVOA) is opgenomen waarnaar de uitvoer van niet-gevaarlijke afvalstoffen uit de Unie voor nuttige toepassing is toegestaan. Daarnaast moet er een audit van de verwerker zijn verricht.
- 3 jaar na inwerkingtreding van de nEVOA moet voor alle uitvoer uit de EU in een audit (artikel 46 nEVOA) de borging van een milieuhygiënisch verantwoord beheer zoals bedoeld in artikel 59 nEVOA zijn aangetoond.
  - Bij de beoordeling van de kwaliteit van het milieuhygiënisch verantwoord beheer wordt in artikel 59 lid 2 nEVOA ook gewezen op het beheer van het restafval dat ontstaat door nuttige toepassing of verwijdering.
- 5 jaar na inwerkingtreding van de nEVOA kunnen niet-OESO landen die kunststofafval zoals bedoeld in artikel 39 lid 1 onder d nEVOA willen ontvangen op grond van artikel 41 nEVOA een verzoek indienen om op de lijst te worden opgenomen.
- 5 jaar na inwerkingtreding van de nEVOA wordt de lijst met toegekende VGI's onder Verordening (EU) 1013/2006 ingetrokken (artikel 85 lid 7 nEVOA). Een reeds verleende VGI-status (onder Verordening (EU) 1013/2006) is vanaf die datum niet meer geldig. De verwerking naar een VGI moet op dat moment voltooid zijn. Vanaf dat moment geldt alleen een verleende VGI-status onder de gewijzigde EVOA.

Meer informatie over de ontwikkeling van het CMP en hoe stakeholders daarbij worden betrokken leest u in het [hoofdstuk wat is het CMP](#).

6. Hulpmiddelen en meer informatie

Als onderdeel van het CMP is een [[Leidraad indelen verwerkingshandelingen](#)] opgesteld.

Op de website van de ILT staat informatie over de EVOA procedures en praktische hulpmiddelen en handreikingen die helpen bij het regelen van het afvaltransport, zoals:

- [Handreiking indienen kennisgeving](#);
- [EVOA Handreiking transportmeldingen](#);
- [Landenlijst](#);
- Diverse modellen en voorbeelden van verplichte [bijlagen](#) bij een kennisgeving;
- [Handreiking Eural](#).

Ook kunt u op de website van de ILT in bepaalde gevallen (bij een niet wezenlijke wijziging, zie artikel 17 EVOA een lopende beschikking wijzigen).